

FAKULTA PRÁVNICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Posudek vedoucího práce

na diplomovou práci

Veroniky Papanové

na téma: „Úloha obhájce při dokazování v hlavním líčení“

Předložená kvalifikační práce se zabývá problematikou úlohy obhájce při dokazování v hlavním líčení. Autorka si toto téma zvolila a zpracovala jako individuální s tím, že o předmětnou materii projevila hlubší odborný zájem již v rámci seminární výuky. Pokud se týká cílů diplomové práce, tyto autorka vymezuje v úvodu díla, když uvádí: „Základním cílem této diplomové práce je sekundární analýza literárních pramenů, judikatury a nahlížení odborné veřejnosti na postavení obhájce při dokazování před soudem a jeho práva a povinnosti spojené s výkonem advokacie *de lege lata*, s výjimkou poslední kapitoly, ve které se nachází úvahy *de lege ferenda*“. Autorka předmětné téma konzultovala a projevila značné úsilí, a to jak před - v rámci procesu schvalování osnovy diplomové práce - , tak i při samotném zpracování diplomové práce. Uvedenou vytrvalost, stejně tak odhodlání zpracovat materii, která jistě není jednoduchá, oceňuji.

Diplomová práce obsahuje celkem 53 stran vlastní textové části, a to včetně ne zcela povedeného cizojazyčného resumé; dále obsahuje seznam použitých pramenů a seznam použitých zkratk. Splňuje tedy požadavek minimálního přípustného rozsahu vlastního textu, který je stanoven vyhláškou děkana FPR č. 33D/2019, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové a bakalářské práce.

Kvalifikační práce také prošla kontrolou originality vysokoškolské kvalifikační práce, když nebyla zjištěna významná míra podobnosti s jinými dokumenty.

Z formálních hledisek je zřejmé, že struktura předložené kvalifikační práce odpovídá schváleným zásadám pro vypracování. Z obsahu práce vyplývá dostatečná schopnost autorky pracovat s odbornou tuzemskou literaturou a dalšími prameny. Pokud se týká použité citační normy, autorka průběžně cituje z pramenů, jejichž rozsah považují za vyhovující.

Použitý jazyk, stejně tak větná skladba je vyhovující, byť se autorka na více místech nevyvarovala použití neobratných vyjádření, která v kontextu působí (mohou působit) jako minimálně nevhodná (např. s. 24 odst. 4 – „...znalecký posudek *výslovně ukládá vinu* obžalovanému...“; s. 44 odst. 2 – „... že se obžalovaný domáhá své nevinny; s. 32 poslední odstavec – „Při poradách s obhájcem by mělo dojít k dohodě, *jakým způsobem se postaví k obžalobě.*“).

Pokud se týká použité systematiky díla, tato je v zásadě promyšlená, když za nosné části lze bezpochyby označit kapitolu třetí a navazující kapitolu čtvrtou.

Z obsahu předložené kvalifikační práce vyplývá, že cíle, který si autorka stanovila v úvodu diplomové práce, se nepodařilo zcela dosáhnout. V této souvislosti jsem očekával, že autorka více funkčně propojí kapitolu druhou, třetí a čtvrtou. Pokud se týká kapitoly druhé, byť sice rozumím původnímu záměru (účelu), musím konstatovat, že výklady v ní obsažené jsou převážně obecné a k tématu samému se mnohdy vztahují toliko vzdáleně (např. srov. kapitolu 2.3, která se zabývá institutem nutné obhajoby). Stěžejní kapitola třetí nejméně v několika částech vykazuje stejný deficit. Např. v kapitole 3.2.1. nazvané „Výslech obžalovaného“ autorka podává zejména obecnější výklady, byť se jedná o problematiku, která je z pohledu zpracovaného tématu stěžejní. Na tomto místě bych např. očekával, že autorka projeví i své vlastní názory, jak konkrétně by správně měla probíhat příprava na výslech obžalovaného v hlavním líčení, jak reaguje obhájce na situaci, kdy se jeho klient odchyluje při svém výslechu od původní výpovědi atd. Jako neobratné též působí vyjádření (názor), že „obhájce se většinou svého klienta nedotazuje“ (srov. s. 34 odst. 2). Pokud se týká kapitoly čtvrté, zde se autorka správně věnuje problematice vyhledání (pramene) důkazu a jeho zajištění, a to v návaznosti na § 89 odst. 2 tr. řádu a usnesení představenstva České advokátní komory č. 13/2004. Opakovaně však musím autorku upozornit na skutečnost, že advokát v rámci postupu podle shora citovaného stavovského předpisu zásadně neprovádí výslech dožádané osoby (srov. s. 46 až 47), neboť k provádění výslechu jsou oprávněny pouze orgány činné v trestním řízení.

Pokud se týká kapitoly čtvrté, oceňuji vlastní, byť poněkud neucelené, návrhy *de lege ferenda*. Ačkoliv autorka nejdříve pojednává o „novele trestního řádu“ z provedených odkazů je zřejmé, že má na mysli spíše jeho rekodifikaci (srov. poznámku pod čarou č. 124 a 125).

Z obsahu kvalifikační práce tedy vyplývá, že ačkoliv se autorce nepodařilo zcela dosáhnout vytknutého cíle, předložená diplomová práce ještě vykazuje charakter rozsáhlejší teoretické studie.

V rámci obhajoby diplomové práce si dovoluji očekávat, že autorka prokáže svoji výbornou orientaci v předmětné problematice a projeví vlastní názor k problematice „příbrání“ znalce obhajobou, a to za situace, kdy je již zpracován znalecký posudek, jehož závěry vyznívají v neprospěch klienta. Může obhájce vyhledat jiného znalce a žádat ho o zpracování „oponentního“ znaleckého posudku? Jaké otázky budou v této souvislosti znalci položeny?

V závislosti na výkonu diplomantky při obhajobě navrhuji diplomovou práci ohodnotit známkou dobře; v případě zcela přesvědčivého výkonu pak známkou velmi dobře.

V Plzni dne 5. 6. 2020

JUDr. Petr Škvain, Ph.D.
vedoucí diplomové práce